

ואמצת ילד!

ה ד ב ר ה

שלא נכתבה:

מחוז לאווריה זו. תינוקות, שהמכו מספר קר בשורה של מיטות, צעירים המתגודלים בבתי יתומים וברחוב, חיי רובם עזורים להשתפר כאם יאיר להם המזל ותמצא להם משפחה שתהיה מוכנה לפתוח להם את זרועותיה, לקבלם לתוכה.

בין עשרת הדברות, עדיין מושתתים החיים המוסריים של רוב העמים הנאורים, חסרה זו האחת: מדע הנפש המודרני יודע לחשוף את שרשיהם של פשעים ופשטות לאין מספר, בילדות ללא משפחה. לפני ילדים גדלים גם בישראל

המקור
עשרות ילדים על מרפסת בית התינוקות של "ויצו".

האכשולים

שחור ולבן. במבנה הסוציאלי של ישראל, רוב הווגות הרוצים לאמץ ילד הם אשכנזים. משפחות ספרדיות עשירות בדרך כלל בילדים ומהות אחו וציר בין המחכים בתור לאימוץ. הילדים המחכים לאימוץ, למרות זאת, רובם בני הורים מורחיים. מתוך 14 ילדים פגועים לאימוץ במוסד ירושלמי בחודש שעבר, נמנו 12 על עדות המורה. המחיצה העומדת עדיין בין שתי העדות ברץ, היא גבוהה, מונעת מאת זוגות רבים אימוץ ילד "שחור".

הדת היהודית, המצטיינת בדרך כלל בהומניות, אינה מטיבה לסבל בשטח האימוץ. כיוון שהגורם העיקרי המביא ב"עקבותיו רצון אימוץ — עקרות — פסול, לא ניכרת כל דאגה בחוקי היהדות לענין זה. על התמיכה, שאשה עקרה היא כעין פושע עת, ויש להפטר מצננה, לא ויתרו הרבנים עד היום הזה. הם אינם מביטים בעין יפה על ענין האימוץ. זוג שאינו יכול להוליד ילדים, אינו זוג כלל. לילדים שאין להם הורים, או שניטשו על ידי הוריהם, ש מקום בבתי יתומים מוחזקים על ידי מוסדות צדקה ובישיבות, בהן יתונכו.

הבושה. זוג שהחליט לאמץ ילד, עשה לו מעשה את חצי המלאכה. הלבטים, הריסוסים, הבושה הלא נכונה והפחד, קודמים להחלטה זו, עולים בהרבה על הקשיים האחרים. קודמת לה בדרך כלל האכזבה של חיי נשואין, ללא יכולת למלא אותם בחוכן הטבעי של הולדת ילדים. ואם הווג כבר השלים עם העובדה, שלא יוכל להביא לעולם ילדים משלו, עדיין לא הגיע להחלטה לאמץ ילד של אחר. מפגיע תיע הוא, כי בין רוב הווגות שבאו סוף סוף להחלטה לאמץ, נשנית תופעה דומה: הם חיים תקופה של לפחות שנה זה לצד זה,

לפנות בוקר הוועקה המשטרה על-ידי עקרת-בית: על סף דירתה מצאה תינוק עזוב. הילד נמסר למוסד צבורי משם, אם יאיר לו מזל, יאומץ על ידי משפחה מתאימה.

הנמש

שורת מיטות לבנות, מנסים לבחור להם יורש. רבים נרתעו עוד ברגע אחרון זה. רבים אחרים עזבו את בית התינוקות, כשעל סניהם חיון מאושר, ובזרועותיהם תינוק מילד.

נפיון נוסף. לתקופת נסיון של ששה חודשים נשאר הילד אצלם. אמצעי זהירות זה טוב לשני הצדדים. ההורים יכולים, תוך תקופה זו, להחזיר את הילד, אם מתברר כי הוא אינו בריא, או שהם אינם מוכנים. מבחינה נפשית, להתקשר אליו כלשלהם ממש, מחלקות הסעד יכולות, מצדן, באותה תקופה, לבדוק את יחסם של ההורים לילד. ביקור רי פתע בכל השעות המשונות ביותר של היממה, הן חיון נפרץ. סימן מעורר לחיוב שיש בשיטת האימוץ הוא, כי אחוז המקרים, בהם הוחזר הילד תוך ששת החודשים, הוא כמעט אפסי.

הצד החוקי מסיים, אחרי תקופת הנסיון, את המלאכה. הופך את הילד לילד של ה"מאמצים" מכל הבחינות. קודם לו עוד אמצעי זהירות נוסף מצד הסעד, הדורש תעודה רפואית, חתומה ביד רוסא ביתם של המאמץ, על בריאות הילד. לאחר זאת, פנה כל אחיות מצדם.

בפני בית משפט, בעזרת עורך דין, הדורש 70 לירות תמורת טירתתו, מסתיימת הפרשה, עם הוצאת צו אימוץ.

כשלב כל אחד מהם אותה מחשבה, ואינם מעיזים לשוחח אודותיה.

החוק. הצעד הראשון מוביל את הווג לרשות האחראית על הילדים. משרד הסעד הממשלתי, ומחלקות הסעד של העיריות, מתזקקים לידים אלה תחת כנפיהם. כיוון ש"כל ילד פירושו מעמסה כספית, המתבטאת בתמיכתם בבתי התינוקות, הם מתחרים ב"ניהם על הורים, אלא שלמרות זאת מסוגלים הם להיות בררנים, הודות למספר הרב של מבקשים.

זוג שנרשם יקבל, עוד טרם ראה משהו הדומה לילד, עשרות ביקורים של עובדי ה"מחלקות" כדי לעמוד במבחן, עליו להוכיח את כושרו הבריאותי, הכלכלי, המשפחתי וה"חברתי לאמץ ילד.

הרגע הגדול. לאחר שהצליח להוכיח כל זאת, הוא מחכה בתור. ויום בהיר אחד, לעתים — אם תנאיו טובים במיוחד — במוקדם מאד, מתקבלת הידיעה: "לבוא ול"התבונן בשורה של ילדים. אם אפשרי הדבר, ישתול משרד הסעד לשלוח את האם בנפרד, את האב לחור. המטרה היא: לבחון אותם בנפרד, אם יבחרו באותו ילד.

רק אחרי ההקדמה הארוכה, הנמשכת לפעמים שנים, מגיע הרגע הגדול. העתידים להיות הורים ללא חבלי לידה, עוברים ליד

אחות של בית התינוקות מאכילה אחד הילדים של המוסד. לא כולם ימצאו מקלט בבית פרטי; חלק מהם יבלה את כל ילדותו במוסדות צבוריים שונים.

הטימול